

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1751

z dnia 21 października 2019 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Havarti” (ChOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 i art. 52 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Danii o zarejestrowanie nazwy „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego, przedłożony Komisji dnia 5 października 2010 r., został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Niemcy, Hiszpania, US Dairy Export Council wraz z National Milk Producers Federation i International Dairy Foods Association, Biuro Przedstawiciela USA ds. Handlu (Office of the United States Trade Representative), Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Handlu Nowej Zelandii, stowarzyszenie Dairy Companies Association z Nowej Zelandii (DCANZ) i spółka Dairy Australia Limited, wspierane przez rząd Australii, sprzeciwiły się rejestracji zgodnie z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Sprzeciwy te zostały uznane za dopuszczalne.
- (3) Komisja otrzymała również dwa zawiadomienia o sprzeciwie od podmiotów „Camara Nacional de Productores de Leche” z Kostaryki i „Asociación de Desarrollo Lácteo” (ASODEL) z Gwatemali. Nie złożono jednak uzasadnionych oświadczeń o sprzeciwie zgodnie z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (4) Komisja wezwała zainteresowane strony, będące autorem dopuszczalnych sprzeciwów, do podjęcia odpowiednich konsultacji. Na wniosek Danii zgodnie z art. 51 ust. 3 ostatni akapit rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, pismami z dnia 5 sierpnia 2014 r. i 22 września 2014 r. Komisja przedłużyła termin każdej z trwających konsultacji o dodatkowe trzy miesiące.
- (5) Ponieważ nie osiągnięto porozumienia w wyznaczonym terminie, Komisja powinna przyjąć akt wykonawczy w sprawie rejestracji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (6) Sprzeciwiające się strony twierdziły, że „Havarti” nie posiada określonej jakości, renomy ani innych cech, które można by przypisać pochodzeniu geograficznemu. Sądzą one, że rejestracja nazwy mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu w świetle renomy i reputacji istniejącego znaku towarowego. Ich zdaniem rejestracja mogłaby również zagrozić istnieniu identycznej nazwy, znaków towarowych i produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu od co najmniej 5 lat. Ponadto sprzeciwiające się strony twierdziły, że aktualna nazwa prawdopodobnie stanie się nazwą rodzajową z następujących powodów:

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 20 z 23.1.2014, s. 9.

„Havarti” podlega normom Kodeksu Żywnościowego (Codex Alimentarius) od 1966 r., produkt jest wymieniony w załączniku B do konwencji ze Stresa z 1951 r. i posiada własną pozycję taryfową. „Havarti” jest produkowany i konsumowany w kilku krajach UE i w krajach spoza UE, niektóre z nich mają nawet szczególne normy prawne dotyczące tego produktu.

- (7) Komisja oceniła argumenty przedstawione w uzasadnionych oświadczeniach o sprzeciwie w świetle przepisów rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uwzględniając wyniki konsultacji przeprowadzonych między wnioskodawcą a jego oponentami, i stwierdziła, że nazwa „Havarti” powinna zostać zarejestrowana.
- (8) Jeśli chodzi o domniemany brak zgodności nazwy „Havarti” z przepisami art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zauważyć, że rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego opiera się na jego renomie, która związana jest z jego pochodzeniem geograficznym w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (9) Dania przedłożyła liczne specjalistyczne publikacje i dowody, które wykazują, że istnieje związek między Danią a reputacją „Havarti”. Ser ten otrzymał liczne wyróżnienia i nagrody na różnych forach krajowych i międzynarodowych. Renoma tego produktu opiera się również na szczególnej metodzie jego wytwarzania i tradycyjnych umiejętnościach.
- (10) W toku procedury sprzeciwu władze duńskie stwierdziły również, że renomę „Havarti” osiągnięto dzięki inicjatywom prawnym i wysokiej jakości pracy od ponad 100 lat.
- (11) Jeśli zaś chodzi o terytorium UE, „Havarti” jest produkowany głównie w Danii. W dniu przedłożenia wniosku Hiszpania, Niemcy, Polska i Finlandia i Estonia również produkowały ten ser w ograniczonych ilościach. Produkcja sera „Havarti” w tych państwach członkowskich nie może sama w sobie stanowić argumentu podważającego związek „Havarti” z Danią. Ilości tam produkowane są znikome w porównaniu z całkowitą produkcją w Danii. W szczególności produkcję sera o nazwie „Havarti” rozpoczęto w Hiszpanii dopiero w 2010 r. i stała się ona bardziej znacząca dopiero po przedłożeniu Komisji przez Danię wniosku o rejestrację nazwy „Havarti” jako ChOG.
- (12) Dania przedstawiła dowody na to, że przeważająca większość duńskich konsumentów uznaje trwały związek „Havarti” z Danią. Wyniki ankiety wskazują, że zdecydowana większość duńskich konsumentów zna „Havarti” i kojarzy go z Danią. Poza Danią znajomość „Havarti” jest niezwykle ograniczona.
- (13) Hiszpania przekazała również analizę przedstawiającą wyniki ankiety przeprowadzonej w Hiszpanii, dotyczącej wiedzy konsumentów na temat sera „Havarti” i jego pochodzenia. Analiza ta nie jest rozstrzygająca. Odsetek osób nieświadomych istnienia samego produktu i jego duńskiego pochodzenia jest wysoki. Konsumentów wskazali kilka różnych krajów jako kraje pochodzenia „Havarti”. Taki brak wiedzy na temat produktu i jego duńskiego pochodzenia nie może być uznany za przejaw świadomości co do rodzajowego charakteru nazwy.
- (14) Oponenty sądzą, że nazwa nie powinna być zarejestrowana, jako że mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu w świetle renomy i reputacji istniejącego znaku towarowego. Jednakże renomy lub reputacji żadnego z przedmiotowych znaków towarowych nie wykazano. Nie wyjaśniono również, w jaki sposób konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd.
- (15) Ponadto sprzeciwiające się strony z państw trzecich uznały, że rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego zagroziłaby istnieniu identycznej nazwy „Havarti”, znaków towarowych oraz produktów, które były legalnie produkowane i wprowadzane do obrotu od ponad 5 lat, co stanowi jedną z możliwych przyczyn zgłoszenia sprzeciwu wymienionych w art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (16) Wydaje się, że oponenty z państw trzecich uczestniczący w przedmiotowej procedurze sprzeciwu nie wprowadzili sera o nazwie „Havarti” na rynek UE. Rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego w UE nie ma zatem wpływu na istnienie produktu noszącego nazwę „Havarti” i produkowanego w państwach trzecich.

- (17) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 nie stosuje się do terytoriów państw trzecich. Zatem rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nie stanowi zagrożenia dla stosowania nazwy „Havarti” na rynkach państw trzecich.
- (18) Jeśli chodzi o już zarejestrowane znaki towarowe, zgłoszone bądź ustanowione poprzez używanie, w dobrej wierze i na terytorium UE przed datą wniosku Danii o rejestrację nazwy „Havarti”, zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 rejestracja ChOG nie ma na nie wpływu.
- (19) Hiszpania i Niemcy twierdziły, że produkują ser o nazwie „Havarti”. Rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stanowiłaby zatem zagrożenie dla istnienia nazwy „Havarti” w odniesieniu do produktów wytwarzanych w Hiszpanii i w Niemczech, która to nazwa jest identyczna z nazwą zgłoszoną do rejestracji w dniu 5 października 2010 r.
- (20) W świetle informacji zawartych w sprzeciwie Niemiec i Hiszpanii i przedłożonych Komisji wydaje się, że produkcja sera noszącego nazwę „Havarti” rozpoczęła się w Hiszpanii w 2010 r. i osiągnęła wielkość 5 100 ton w 2014 r. W Niemczech dostępne są tylko dane dotyczące produkcji za 2012 r. (2 571 ton), ale ustalono, że kraj ten produkuje ser o nazwie „Havarti” od ponad 20 lat. W związku z powyższym, zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 należy przyznać okresy przejściowe podmiotom w Hiszpanii i w Niemczech, gdzie rozpoczęto wprowadzanie do obrotu sera o nazwie „Havarti” przed dniem przedłożenia przez Danię wniosku do Komisji, w celu umożliwienia im dalszego używania nazwy zagrożonej przez rejestrację przy jednoczesnym przekształceniu ich produkcji na rynku. Okres 5 lat należałoby uznać za właściwy dla producentów w Niemczech i Hiszpanii.
- (21) Sprzeciwiające się strony przedstawiły również kilka dowodów, z których rzekomo wynika, że przedmiotowa nazwa ma charakter rodzajowy. Jednak fakt, że istnieje szczególna norma w Kodeksie Żywnościowym a także włączenie „Havarti” do załącznika B do konwencji ze Stresa nie oznacza, że nazwa stała się nazwą rodzajową. Kody taryfowe odnoszą się do kwestii celnych i w związku z tym nie dotyczą praw własności intelektualnej. Status rodzajowy w UE można ocenić jedynie na podstawie postrzegania produktu przez konsumentów na terytorium UE.
- (22) Jeśli zaś chodzi o dane dotyczące produkcji i postrzeganie „Havarti” w UE, co zostało ocenione w odniesieniu do zarzutu dotyczącego rzekomego braku związku między produktem a obszarem geograficznym, należy stwierdzić, że nazwa „Havarti” nie stała się nazwą rodzajową w UE.
- (23) Przedłożone dane dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu „Havarti” poza UE nie są istotne ze względu na ogólną zasadę terytorialności, nieodłącznie związaną z prawami własności intelektualnej, a w szczególności z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012, zgodnie z którym możliwy rodzajowy charakter nazwy należy oceniać w odniesieniu do terytorium Unii. Postrzeganie tej nazwy poza UE oraz ewentualne istnienie powiązanych norm produkcji w państwach trzecich nie jest uznawane za istotne dla niniejszej decyzji, niezależnie od tego, czy normy te określają prawa do stosowania odpowiednich zapisów na etykietach.
- (24) Wniosek oponentów, aby zarejestrować alternatywnie nazwę „Danish Havarti”, nie może zostać rozpatrzony, gdyż nie spełniałby warunków określonych w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (25) Aby umożliwić wyczerpanie zapasów już wyprodukowanych lub obecnych na rynku, należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (26) W świetle powyższego należy wpisać nazwę „Havarti” do rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Havarti” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa podana w akapicie pierwszym określa produkt należący do klasy 1.3 Sery, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

W okresie przejściowym liczącym 5 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia nazwa „Havarti” może być nadal używana przez podmioty mające siedzibę w Niemczech i Hiszpanii, które rozpoczęły wprowadzanie do obrotu sera o nazwie „Havarti” przed dniem 5 października 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 maja 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).